

de se je vse tērlo. 14. dan t. m. je postavil cesar prvi kamen, kjer se bo velikanski kolodvor železnice zidati začel. Teržaški škof g. g. T. Legat je vpričo 4 ministrov, deželnega poglavarja, predsednika mestne srenje in silno velike množice ljudi opravljal cerkovno blagoslovenje nove naprave; in ko je Cesar podstavni kamen položil, so zagromeli od vsih strani mesta in barkostaje topovi in so oznanili Teržaškemu mestu in njeni okolici imenitno prigodbo, ktera bo pripeljala železno cesto v Terst. — Cesar je obiskal vse očitne Teržaške naprave, se je peljal tudi v Polo, je obiskal Lipico i. t. d. V saboto popoldne je zapustil Terst in pot v Gorico nastopil. V 2. listu „jadranskega Slavjana“ je natisnjena krasna pesem, ki jo je naš slavni Koseski zložil ob veselim prihodu presvitliga cesarja Franca Jožefa v Terst, ktero tudi bravcam „Novic“ podamo. Takole se glasi:

Osoda, glej! na bregu Jadre slavne
Sklenila je mogočne sile tri,
Taljanski um svitlosti starodavne.
Izkušeno Slavenstva hrabro kri,
Germanski ved modrosti bistroglavne,
Zvarila vse je v stik edinosti,
De svetu tak očitno znamenje dade,
Kam „Viribus unitis“ priti znade.

Po klicu tim se verlo breg obnaša,
Mogočni Terst namembe cilj spozná,
Deržavi v prid, Evropi v kinč naraša,
Podnebjam trem teržestva cvet veljá,
Po vednosti le ude svoje praša,
Ne gleda kdo jim kerstne liste da,
Do Tebe pak zvestobo vsim naroči,
In „Viribus unitis“ jo zvedoči.

In tak Ti dans veselo blagor vriska,
Iz tisuč pers Ti poje slave glas,
Iz tisuč lic ljubezni plamen bliska,
Kreposti vse oberne Tebi v kras;
In če se kdaj poverne dóba stiska
Zaupaj, knez, in kliči zveste nas!
Ko skalnat breg valovju bomo stali,
In „Viribus unitis“ piš pregnali.

J. Koseski.

Novičar iz Ljubljane.

Presvitli Cesar so iz Tersta 13. t. m. sledeče lastnoročno pismo poglavarju Krajske kronovine poslali: „Ljubi grof Chorinsky! S pravo zadovoljnostjo sim se prepričal, akoravno sim le malo časa v krajskim vojvodstvu bil, de so mi prebivavci te dežele, ki so svojo nepremakljivo zvestobo do moje hiše v naj bolj britkih časih v djanju pokazali, v resnici z globoko in odkritoserčno ljubeznijo udani. Na celim popotvanju, posebno v glavnim mestu v Ljubljani, sim od tega ravno takó obilne kakor žive dokaze sprejel. Čast, ktera se mi je skazala, me je, kēr je izrek enakiga mnenja, serčno razveselila, in potreba mi je, de v teh besedah svojo hvalo za to izrečem, kar Vam naložim, očitno na znanje dati. Tudi Vam, ljubi grof Chorinsky gre moja hvala zo zveste in koristne službe, ktere ste moji hiši in deržavi med Vašo dozrajno službo storili. Prepričan sim, de boste z enako gorečnostjo tudi zanaprej za blagor dežele skerbili, ktero vladati sim Vas z zaupam zavolj Vaših doskušeni lastnost poklical. — Slavni maršal Radecki je v četrtek 16. t. m. zapustil Ljubljano in se v Gorico podal, cesarja še enkrat ondi pozdraviti. Junaški starčik, kteriga glava in sercé ste še zmiraj mlade, si je ohranil v sercih Ljubljančanov drag spomin. — V nedeljo sta bila ministra Švarcenberg in Šmerling v Ljubljani, na poti iz Tersta na Dunaj nazaj. Ker je prvi minister Švarcenberg še s cesarjem tukaj poslavljen bil, je očitno poslavljenje ta dan le g. vitezu Šmerlingu, ministru pravice, veljalo. — Binkoštno nedeljo popoldne

ob dveh se je začela vožnja po železnici iz Ljubljane noter do Litije, od kodar se ob 8. zvečer spet voz nazaj v Ljubljano verne. O nedeljo in pondeljnik se je veliko Ljubljančanov za kratki čas po železnici peljalo. Vsako nedeljo in pondeljnik, ako bo vreme lepo, je tedaj priložnost dana, po železnici se kratkočasovat. — Binkoštno nedeljo popoldne so pokopali mlado zalo hčer gosp. prof. Kersnika, gospodično Leopoldino, ki je po nagli bolezni v 17. létu svoje starosti na pljučni bolezni umerla. Malokdaj se vidi toliko pogrebov za pogrebam, kakor smo jih pri tem pogrebu vidili; malokdaj se sliši pri pokopališu toliko joka, kakor ko so visoko spoštovano — pravo slovensko deklico — v jamo pogreznili. De ji „Novice“ s tem naznanilam spominček v današnjim listu postavijo, spolnejo le svojo dolžnost, kēr rajnka je iz celiga serca ljubila svojo domovino in je to očitno pokazala v slovenskih igrah v Ljubljanskim gledišu, ktere so zavoljo nje posebno dopadle. Nemila smert jo je prezgodaj prezgodaj vzela! — 18. dan t. m. smo vidili prvi spomladanski sad v Ljubljani: Vipavke so prinésle perve češnje v Ljubljano.

Novičar iz mnogih krajev.

Na predlog ministerstva so cesar 16. dan t. m. napravo častnih bander dovolili, ktero bojo prihodnjič tiste kupčijske barke našiga cesarstva dobivale, ki so kakšno slavno délo dopernésle. Bandera bojo bele ali rudeče. Belo častno bandero dobí tisti barkini vodnik, ki je v kaki daljni ptuji deželi avstrijansko kupčijstvo začel, razširil, pomnožil i. t. d. — rudeče pa tisti vodnik, ki se je na morji zoper kak napad sovražnih ali roparskih bark vojskoval, cesarskim barkam pomagal i. t. d. Mornarji takih bark prejmejo še poverh 500 do 2000 gold. za darilo. — Minister pravice je po novih sodnjiških napravah cesarju nasvetoval, de se bojo po sodnjiških kantonih notárji ustanovili, ki bojo oblast imeli, veljavne pisma, ženitvanske, izročilne i. t. d. izdelovati, v pravnih rečéh svete dajati i. t. d. Kaj več od te koristne naprave bomo drugikrat v Novicah povedali. — Po ministerskim dovoljenju od 23. pret. m. je srenjam pravica dana, svojim srenjčanam, ki se na pot podajo, domovinske liste dajati, ki so pa le za popotovanje po deželah našiga cesarstva veljavne; če gré kdo v ptuje dežele, mora navadni pôs imeti. — Minister denarstva je na znanje dal rajtingo pretečeniga léta 1849. Vsi dohodki celiga cesarstva so znésli skupej 144 milijonov in 13,758 gold., — izdajki pa 283 milijonov in 864,674 gold. Velik razloček med dohodki in izdajki izvira posebno od tod, ker se je lani samo za soldate in vojske 102 milijona in 887,369 gold. več potrebovalo, kakor druge léta. Vojske so huda reč; Bog daj, de bi jih kmalo konec bilo. — Tudi cigani, kterih je okoli 120,000 na Ogerském, se pripravljajo za ravnopravnost (enake pravice, kakor jih vživajo drugi avstrijanski narodi) cesarju prošnjo predložiti, in se zbirajo in posvetujejo zató v mejni vasi „Neudörfel“.

Naznanilo in povabilo.

Prihodnjo nedeljo 26. dan t. m. ob 10. dopoldne je zbor deležnikov (akcionarjev) slovenskiga glediša, v kterim se imajo postave in začetek glediša ustanoviti.

Vsi gosp. deležniki so tedaj povabljeni na stréliše (Schiesstadt) gotovo priti, de se bojo postave določile in potem plačevanje delnic ali akcij pričelo.

Odbor deležnikov slov. glediša.

Današnjimu listu je pridjana nasledba razlage srenjske postave.